

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111214920
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1111214920.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Roman Huszára a členov senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci navrhovateľky: L.. T. L., Q. A. Č.. XXX/XX, K., zastúpená advokátkou JUDr. Anna Janáčová, Wilsonova č. 3, Bratislava, proti odporcovi: UNIQA poisťovňa a.s., Bratislava, Lazaretská č. 15, IČO : 00 653 501 zastúpený PRK Partners, s.r.o., Bratislava, Hurbanove nám. č. 3, IČO : 35 978 643, o zaplatenie 60.904,40 € s príslušenstvom a ďalšie úroky z omeškania, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 12C 68/2011-222 zo dňa 11.októbra 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach potvrďuje.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol, tak že :

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 1.033,95 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd úrok z omeškania zamietla.

II. Súd návrh v časti o zaplatenie 60.904,40 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 37.595,20 € od 18.2.2011 do zaplatenia a zo sumy 23.309,20 € od 13.4.2011 do zaplatenia zamietla.

III. Súd návrh v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.760,- € od 18.2.2011 do 3.5.2013 a zo sumy 1.504,- € od 13.4.2011 do 3.5.2013 zamietla.

IV. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

V. Navrhovateľka je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I trovy štátu vo výške 378,48 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Odporca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok 62,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo svojom rozhodnutí uviedol, že dokazovaním, ktoré vo veci vykonal zistil, že dňa 12.5.2008 o 6,40 hod. došlo na ceste č. II/560 km,9.30 (kataster obce T. Q.) v úseku R. R. - Š. k dopravnej nehode so smrteľným následkom a to tak, že M.. F. I.. F.D. L. viedol motorové vozidlo zn. U. XXX, V.: U.-XXXAX a technikou jeho jazdy došlo k strate stability vozidla s následkom šmyku, opusteniu spevnenej časti cesta a nárazu vozidla do stromu umiestneného mimo cesty vpravo. Pri dopravnej nehode došlo k ťažkému zraneniu vodiča I.. F. L., ktorý následkom zranení podľahol, k ťažkému zraneniu spolujazdkyň S. L., dcéry vodiča a navrhovateľky, manželky vodiča. Navrhovateľka utrpela otras mozgu, úraz hlavy a zmliaždenie pľúc. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČVS: ORP-117/DI-2008 zo dňa 25.8.2008 bolo trestné stíhanie I.. F. L. zastavené, pretože nie je možné pokračovať v trestnom stíhaní proti tomu kto zomrel. Z lekárskeho správ a nálezov navrhovateľky prvostupňový súd zistil, že navrhovateľka pri dopravnej nehode utrpela ťažkú polytraumu s pohmožedením mozgu, vykĺbenie krčnej chrbtice, pohmoždenie hrudníka, pľúc a brucha. Po nehode bola prevezená na traumatologicko - ortopedickú kliniku FN Trnava, kde bola hospitalizovaná do 13.6.2006. Jej zdravotný stav bol neurológom

uzavretý ako posttraumatický organický psychosyndróm s predelirantným stavom, commotio cerebri ťažkého stupňa. Dňa 13.6.2006 bola navrhovateľka preložená na rehabilitačné oddelenie FN Trnava, kde začala s celkovou komplexnou rehabilitáciou s dôrazom na ľavostrannú hemiparézu. Tu rehabilitácia trvala do 20.6.2008, od 30.7.2008 do 5.9.2008 navrhovateľka absolvovala rehabilitáciu v NR Centrum Kováčová. Bola nutná spolupráca s logopédom v dôsledku postihnutia reči. Po prepustení z Kováčovej navrhovateľka pokračovala v ambulantnej liečbe u neurológa a psychiatra. Od 3.11.2008 do 13.11.2008 absolvovala rehabilitáciu v Rehabilitačno- reumatickom centre v Martine a tiež následne od 7.3.2009 do 27.3.2009, od 10.8.2009 do 19.8.2009, od 2.11.2009 do 13.11.2009, od 6.4.2010 do 16.4.2010, od 4.10.2010 do 25.10.2010, od 21.3.2011 do 1.4.2011, od 10.10.2011 do 21.10.2011, od 5.3.2012 do 16.3.2012.

Z dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 18.5.2009 prvostupňový súd zistil, že navrhovateľka skončila pracovný pomer v P. P. G. Š.B. Y.-Sk v A.V. dohodou ku dňu 31.5.2009. Navrhovateľka je od 11.5.2009 v invalidnom dôchodku, má 75% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Z komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch č. XX/XXXXX/XXX - L. zo dňa 10.8.2009, bolo zistené, že miera funkčnej poruchy navrhovateľky je 80% a považuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Navrhovateľke vyplývajú z ťažkého zdravotného postihnutia tieto dôsledky: A) v oblasti motoriky a orientácie: má obmedzené pohybové schopnosti, pohybuje sa s oporou - za pomoci jednej francúzskej barly a inej osoby, pešou chodzu prejde iba krátke vzdialenosti, pri chôdzi zakopáva, prepravuje sa motorovým vozidlom so synom. Prostriedky verejnej dopravy nie je schopná užívať, nedokáže sa k nim premiestniť, nastúpiť do nich, ani z nich vystúpiť. Pri kontakte so spoločenským prostredím potrebuje pomoc inej osoby. B) v oblasti komunikácie: v dôsledku zdravotného postihnutia má obmedzené komunikačné schopnosti. C) v oblasti zvýšených nákladov: v dôsledku zdravotného postihnutia má zvýšené výdavky súvisiace s nadmerným opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi, bytového zariadenia, aktívnym používaním motorového vozidla má zvýšené výdavky s jeho prevádzkou. D) v oblasti sebaobsluhy: pomoc inej osoby potrebuje pri stravovaní a pitnom režime, vyprázdňovaní močového mechúra, vyprázdňovaní hrubého čreva, osobnej hygiene, celkovom kúpeľi, obliekaní, vyzliekaní, zmene polohy, sedenia, státia, pohybe po schodoch, pohybe po rovine, orientácie v prostredí, dodržiavaní liečebného režimu, potrebe dohľadu. Z oznámenia o vykonaní opätovného posúdenia zdravotného stavu navrhovateľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch zo dňa 12.7.2010 prvostupňový súd zistil, že miera funkčnej poruchy navrhovateľky je 80% a v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia je odkázaná na sprievodcu. Opätovné posúdenie jej zdravotného stavu je potrebné v júni 2012.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 444 Občianskeho zákonníka, ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanoveniami § 4 ods. 1,2, § 5 ods. 2,5, § 6 ods. 3, § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď poukázal nato, že navrhovateľka sa v predmetnom konaní, po čiastočných späťvzatiach a zmenách návrhu domáhala od odporcu zaplata: I./ úroku z omeškania s plnením odporcu vo výške 1.034,-€, ktorý špecifikovala ako úrok z omeškania s plnením sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 3.760,-€ od 6.11.2009 do 17.6.2011, t.j. za 589 dní pri 9% ročnom úroku z omeškania predstavuje 547,77 €, úrok z omeškania s plnením sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 18.798,-€ od 13.4.2011 do 17.6.2011, t.j. za 64 dní pri 9% ročnom úroku z omeškania predstavuje 296,96 €, úrok z omeškania s plnením sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 7.519,20 € od 13.4.2011 do 9.5.2011, t.j. za 26 dní pri 9% ročnom úroku z omeškania predstavuje 48,10 €, úrok z omeškania s plnením sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 9.023,20 € od 13.4.2011 do 17.6.2011, t.j. za 64 dní pri 9% ročnom úroku z omeškania predstavuje 142,08 €; II./ 60.904,40 € ako škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 37.595,20 € na základe znaleckého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia L.. P. U. zo dňa 7.2.2011, ktoré odporca neplnil v celom rozsahu a ako škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23.309,20 € ako 10% zvýšenia sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. ktoré odporca neplnil (plnil 40%), spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 37.595,20 € od 18.2.2011 do zaplata a zo sumy 23.309,20 € od 13.4.2011 do zaplata; III./ úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.760,-€ od 18.2.2011 do 3.5.2013 a zo sumy 1.504,-€ od 13.4.2011 do 3.5.2013 z plnenia odporcu na základe kontrolného znaleckého posudku v súdnom konaní L.. I. J. U.. č. 23/2013 zo dňa 25.3.2013.

Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania, vyššie popísaným skutkovým stavom, mal za preukázané, že navrhovateľka bola dňa 25.8.2008 účastníkom dopravnej nehody ako spolujazdec v motorovom vozidle zn. U. XXX, V.: U.-XXXAX vedenom jej manželom, I.. F. L., ktorý dopravnú

nehodu zavinil a zomrel. Navrhovateľka pri dopravnej nehode utrpela ťažkú polytraumu s pohmož dením mozgu, vyklbenie krčnej chrbtice, pohmoždenie hrudníka, pľúc a brucha. Po nehode bola prevezená na traumatologicko - ortopedickú kliniku FN Trnava, kde bola hospitalizovaná do 13.6.2006, jej zdravotný stav bol neurológom uzavretý ako posttraumatický organický psychosyndróm s predelirantným stavom, commotio cerebri ťažkého stupňa. Následne sa navrhovateľka podrobila rehabilitačnej liečbe na rehabilitačné oddelenie FN Trnava, v NR Centrum Kováčová, v Rehabilitačno-reumatickom centre v Martine. Dňa 11.5.2009 bola navrhovateľka uznaná za invalidnú, so 75% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľka ukončila pracovný pomer v P. P. G. Š. Y.-Sk F. A. dohodou ku dňu XX.X.XXXX. Podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch č. XX/XXXXX/XXX - Mi zo dňa 10.8.2009, navrhovateľka má 80 % mieru funkčnej poruchy a považuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, je obmedzená v oblasti motoriky a orientácie, v oblasti komunikácie, v oblasti zvýšených nákladov a v oblasti sebaobsluhy. Navrhovateľka má obmedzené pohybové schopnosti, pohybuje sa s oporou - za pomoci jednej francúzskej barly a inej osoby, pešou chôdzou prejde iba krátke vzdialenosti, pri chôdzi zakopáva, prepravuje sa motorovým vozidlom so synom, prostriedky verejnej dopravy nie je schopná užívať, nedokáže sa k nim premiestniť, nastúpiť do nich, ani z nich vystúpiť, pri kontakte so spoločenským prostredím potrebuje pomoc inej osoby, má obmedzené komunikačné schopnosti, potrebuje pomoc inej osoby potrebuje pri stravovaní a pitnom režime, vyprázdňovaní, osobnej hygiene, obliekaní, vyzliekaní, pohybe po schodoch, pohybe po rovine, orientácie v prostredí, dodržiavaní liečebného režimu. Výsluchom navrhovateľky na pojednávaní dňa 28.11.2012 súd obmedzenie v komunikácii nezistil. Odporca v konaní poistnú udalosť zo dňa 12.5.2008 nespochybňoval a nenamietal ani rozsah zranení, ktoré navrhovateľka pri predmetnej dopravnej nehode utrpela, ani jej súčasný zdravotný stav, ako následok predmetnej dopravnej nehody. Potvrdil, že motorové vozidlo vozidlo zn. U. XXX, V.: U.-XXXAX bolo v čase dopravnej nehody zákonne poistené pre prípad zodpovednosti za škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistené u neho a uznal svoju pasívnu legitímáciu v tomto konaní v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z.

Navrhovateľka si nárok na náhradu škody z titulu predmetnej poistnej udalosti uplatňovala u odporcu viacerými podaniami: 1./ podaním zo dňa 7.8.2008, doručeným odporcovi dňa 11.8.2009, si prostredníctvom Centra odškodnenia VOTUM a.s. uplatnila bolestné vo výške 565 bodov x 14,46 € vo výške 8.170,- €, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1560 bodov x 14,46 € vo výške 22.558,- €, strata na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 2.091,- €, náhradu nákladov spojených s liečením - lieky vo výške 221,05 €, náhradu nákladov spojených s liečením - lieky vo výške 194,20 €, náhradu nákladov spojených s liečením -cestovné náklady vo výške 315,- €, náhradu nákladov spojených s liečením -cestovné náklady vo výške 1.936,- €, náhradu vecnej škody vo výške 215,80 €. 2./ podaním zo dňa 19.4.2010, doručeným odporcovi dňa 21.4.2010, si prostredníctvom Centra odškodnenia VOTUM a.s. uplatnila nárok na náhradu za sťaženie spoločenského vo výške 3120 bodov x 14,46 €, vo výške 45.116,- € po odpočítaní už vyplateného plnenia 18.798,- € žiadala doplatiť 26.318,- €. 3./ podaním zo dňa 16.2.2011, doručeným odporcovi dňa 17.2.2011, si prostredníctvom Centra odškodnenia VOTUM a.s. uplatnila liečebné náklady -doplatok za lieky vo výške 87,70 €, liečebné náklady cestovné náklady k lekárom vo výške 49,12 €, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 5720 bodov x 14,46 €, vo výške 82.712,- € po odpočítaní už priznaných 1300 bodov vo výške 18.798,- € žiadala doplatiť 63.914,- €. 4./ podaním zo dňa 25.3.2011, doručeným odporcovi dňa 4.5.2011, navrhovateľka prostredníctvom Centra odškodnenia VOTUM a.s. požiadal odporcu o prehodnotenie jeho stanoviska k uplatneným nárokom a navrhla zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods.5 zákona č. 437/2004 Z.z. o 50%.

Prvostupňový súd poukázal nato, že navrhovateľka spolu s uplatňovaním nároku na náhradu škody na zdraví doručila odporcovi viacero lekárskeho posudkov o sťaženie spoločenského uplatnenia: 1./ lekársky posudok L.. V. B. J. L.. T. B. zo dňa 24.6.2009, ktorým bolo ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky ohodnotené položkou č. 253- vážne mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy na 1560 bodov; 2./ znalecký posudkom č. 57/2010 zo dňa 6.4.2010 L.. L. Y., ktorým bolo ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky položkou č. 253 - vážne mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy na 1560 bodov, ktoré podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. zvýšil pre nemožnosť poškodenej sa uplatniť v živote a spoločnosti na dvojnásobok, vzhľadom na plnú invaliditu, spolu na 3120 bodov; 3./ lekársky posudok L.. P. U. zo dňa 7.2.2011, ktorým bolo ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky položkou č. 253 - vážne mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy na 1560 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z o ďalších 1560 bodov pre pretrvávajúce organické zmeny po ťažkej deštrukcii mozgu s následnou invalidizáciou na 80 %, uznaná Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny za osobu ZŤP a položkou č. 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov na 1300 bodov + zvýšenie

podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z o ďalších 1300 bodov pre depresívne poruchy recidivujú v krátkych intervaloch, výrazne negatívne vplyvajú na celkový zdravotný stav, ktorého dôsledkom je úplné vyradenie zo spoločenského, profesijného života, neschopnosť viesť aktívny rodinný život, nemožnosť návratu k pôvodnému zamestnaniu; 4./ lekársky posudok L.. R. L. J. L.. T. B. bez dátumu, doručený odporcovi dňa 25.3.2011, ktorým bolo ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky ohodnotenú položkou č. 253 - organická porucha osobnosti na 1560 bodov a položkou č. 255 - depresívna porucha na 1300 bodov.

Odporca na základe postupne predkladaných návrhov a lekárskeho správ poskytol navrhovateľke pred podaním žalobného návrhu plnenie za škodu na zdraví takto: 1./ listom zo dňa 5.11.2009 priznal navrhovateľke bolesť za 425 bodov vo výške 5.684,46 € a sťaženie spoločenského uplatnenia za položku č. 253 v rozsahu 1300 bodov vo výške 18.798,- €; 2./ listom zo dňa 5.5.2011 priznal navrhovateľke zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 40% t.j. vo výške 7.519,20 €; 3./ listom zo dňa 15.6.2011 priznal navrhovateľke sťaženie spoločenského uplatnenia za položku č. 253 a 255 v rozsahu 2860 bodov vo výške 41.356,- €, ktoré po už vyplatenom plnení znížil o 18.798,- € a navrhovateľke doplatil 22.558,- € a 40% zvýšenie vo výške 9.032,- €. Pred podaním žalobného návrhu tak odporca priznal navrhovateľke bolesť vo výške 5.684,46€, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 18.798,- € a zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. vo výške 40% t.j. vo výške 7.519,20 €. Tieto plnenia boli navrhovateľke zaplatené na jej účet dňa 17.6.2011 a 9.5.2011.

V konaní zostalo sporné, či plnenia odporcu boli zaplatené v lehote a či plnenie poskytnuté odporcom bolo poskytnuté v správnej výške. Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka je plnenie splatné do 15 dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinností poisťiteľa plniť. Odporca v konaní uznal, že plnenia poskytnuté navrhovateľke neboli vyplatené včas, uznal omeškanie s plnením sumy 22.558,- € (18.798,- € + 3.760,-€) od 5.5.2011 do 15.6.2011 vo výške 234,40 €, sumy 9.023,20 € od 5.5.2011 do 15.6.2011 vo výške 93,80 €. Za plnenie však považoval dátum kedy plnenie navrhovateľke zaslal a nie dátum skutočného pripísania poisťného plnenia na účet navrhovateľky. Prvostupňový súd preto na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľky uplatnený pod bodom I. je čiastočne dôvodný a to vo výške 1.033,95 € ako omeškanie odporcu s plnením vo výške 3.760,- € za obdobie od 6.11.2009, čo je deň nasledujúci po priznaní nároku odporcom dňa 5.11.2011 do 17.6.2011 kedy plnenie došlo na účet navrhovateľky, t.j. za 589 dní čo pri úroku z omeškania 9% ročne predstavuje 541,88 € + omeškanie odporcu s plnením vo výške 18.798,-€ za obdobie od 13.4.2011, čo je 16. deň po doručení uplatnenia nároku navrhovateľky odporcovi dňa 28.3.2011 (č.l. 170) do 17.6.2011 kedy plnenie došlo na účet navrhovateľky, t.j. za 64 dní čo pri úroku z omeškania 9% ročne predstavuje 296,32 € + omeškanie odporcu s plnením vo výške 7.519,20 € za obdobie od 13.4.2011, čo je 16. deň po doručení uplatnenia nároku navrhovateľky odporcovi dňa 28.3.2011 (č.l. 170) do 9.5.2011, kedy plnenie došlo na účet navrhovateľky, t.j. za 26 dní čo pri úroku z omeškania 9% ročne predstavuje 48,10 €. Spolu tak navrhovateľke vznikol nárok na úrok z omeškania s plnením odporcu vo výške 1.033,95 € na ktorý prvostupňový súd odporcu vo výroku I. zaviazal a vo zvyšku nárok na úrok z omeškania zamietol.

Vo výroku II. žalobného návrhu sa navrhovateľka domáhala od odporcu zaplata 60.904,40 € ako škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 37.595,20 € na základe znaleckého posudku o sťaženi spoločenského uplatnenia L.. P. U. zo dňa 7.2.2011, ktoré odporca neplnil v celom rozsahu a ako škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23.309,20 € ako 10 % zvýšenia sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. ktoré odporca neplnil (plnil 40%) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 37.595,20 € od 18.2.2011 do zaplata a zo sumy 23.309,20 € od 13.4.2011 do zaplata. Rozhodujúc o tomto nároku prvostupňový súd skúmal, či plnenie odporcu za sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky bolo vyplatené v správnej výške. Odporca totiž namietal, že navrhovateľka sťaženie spoločenského uplatnenia dokladovala viacerými posudkami, vždy od iného lekára, niektoré nemali dátum, preto plnil postupne ako posudky prichádzali, sťaženie spoločenského uplatnenia doplatil aj v priebehu súdneho konania a bol toho názoru, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia ním priznaná je primeraná a žiadal návrh v tejto časti zamietnuť. Prvostupňový súd za účelom posúdenia nároku na doplata sťaženia spoločenského uplatnenia nariadil kontrolný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, L.. I. J. U.. Úlohou znalca bolo určiť bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky z psychiatrického hľadiska podľa vyhlášky č. 437/2004 Z.z. v príčinnej súvislosti s jej úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode dňa 12.5.2008 a určiť, či sú u navrhovateľky v príčinnej súvislosti s úrazom prítomné také duševné zmeny, poruchy, ochorenie, ktoré je možné radiť súčasne pod položku č. 253 a 255 zákona č. 437/2004 Z.z. Súdom ustanovený znalec posudkom č. 23/2013 zo dňa 25.3.2013 bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia

navrhovateľky určil z psychiatrického hľadiska položkou 253 a vyčíslil ho na 1560 bodov, ktoré podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. zvýšil na dvojnásobok, na 3120 bodov, čo zodpovedá sume 45.115,20 € (1 bod = 14,46 €). Znalec duševné zmeny navrhovateľky, ktoré sú následkami úrazu z roku 2008 a ktoré by sa dali radiť súčasne pod položky č. 253 a 255 neidentifikoval, s tým že danú diagnostickú situáciu, poruchu osobnosti organického pôvodu navrhovateľky kompletne postihuje položka 253. Tento znalecký posudok bol odporcovi doručený 18.4.2013 a odporca dňa 25.3.2013 na základe jeho záveroch navrhovateľke priznal doplatok sťaženia spoločenského uplatnenia za 260 bodov v celkovej výške 3.760,- € a 40% zvýšenie vo výške 1.504,- €. Odporca tak navrhovateľke za sťaženie spoločenského uplatnenia zaplatil spolu listom zo dňa 5.11.2009 za položku č. 253 v rozsahu 1300 bodov vo výške 18.798,- €; listom zo dňa 5.5.2011 zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 40% t.j. vo výške 7.519,20 €; listom zo dňa 15.6.2011 priznal navrhovateľke sťaženie spoločenského uplatnenia za položku č. 253 a 255 v rozsahu 2860 bodov vo výške 41.356,- €, ktoré po už vyplatenom plnení znížil o 18.798,- € a navrhovateľke doplatil 22.558,- € a tiež 40% zvýšenie vo výške 9.032,- €; listom zo dňa 30.4.2013 doplatok k položke č. 253 v rozsahu 260 bodov vo výške 3.760,- € a zvýšenie vo výške 40% t.j. vo výške 1.504,- €. Spolu tak odporca navrhovateľke za sťaženie spoločenského uplatnenia zaplatil 45.116,- €, čo zodpovedá sťaženiu spoločenského uplatnenia vyčísleného kontrolným znaleckým posudkom a preto návrh navrhovateľky na jeho doplatenie na základe znaleckého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia L.. P. U. zo dňa 7.2.2011 zamietol, pretože kontrolným znaleckým posudkom mal súd preukázané, že vyčíslenie sťaženia spoločenského uplatnenia L.. P. U.D. zo dňa 7.2.2011 dvom položkami č. 253 a 255 nie je správne.

Následne prvostupňový súd skúmal dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. pre zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50%. Pojem "dôvody hodné osobitného zreteľa" nie je v právnych predpisoch definovaný a dôvody nie sú ani taxatívne ani demonštratívne vymedzené. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. M Cdo 39/2003 zo dňa 26.8.2004 ide o neurčitý pojem, ktorý bližšie nie je obsahovo vymedzený. Jeho obsah i rozsah sa môže meniť v závislosti od okolností konkrétneho prípadu. Ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. pripúšťa v prípadoch osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia najviac o 50%. Priznanie invalidity však neznamená automatické zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v maximálnej výške o 50%. Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia prichádza do úvahy iba v prípadoch, kedy sú objektívne obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ak následky úrazu majú pre poškodeného preukázateľne nepriaznivé dôsledky, predstavujú kvalitatívnu zmenu podmienok vyjadrenú pojmom "dôvody osobitného zreteľa", ktorými sú napríklad zmarenie alebo podstatné sťaženie dosiahnutia celoživotného cieľa, alebo snaženia, jeho prínosu v oblasti spoločenského, kultúrneho, politického, športového života alebo podstatné obmedzenie uspokojovania životných potrieb. V danom prípade odporca uznal dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. pre zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia a vyplatil jej zvýšenie vo výške 40%. Navrhovateľka v konaní namietala, že toto zvýšenie je nedostatočné a žiadala jeho doplatenie vo výške 10%, z dôvodu, že úraz utrpela vo veku 49 rokov, má vysokoškolské vzdelanie a následkom úrazu sa stala plne invalidnou, došlo k skončeniu jej pracovného pomeru, stratila pracovné uplatnenie, stratila uplatnenie v rodinnom živote, zostala vdovou a vo svojom zdravotnom stave si už partnera nenájde, je odkázaná na pomoc inej osoby v rozsahu, ktorý konštatuje v posudku z 10.8.2009 aj Úrad práce a soc. vecí v Piešťanoch, má obmedzené pohybových aj komunikačné schopnosti. potrebuje pomoc aj pri sebaobslužných činnostiach, stravovaní, pitnom režime, vyprázdňovaní, osobnej hygiene, obliekaní, nemôže sa vzdelávať, tento jej stav spôsobuje a prehľbuje jej psychické problémy, existuje na liekoch, jej život sa zastavil, nevie, čo bude keď zomrie jej matka, ktorá sa o ňu stará, je z nej troska, nefunguje, nikam nemôže ísť, ani do kina, pretože je odkázaná na iného, preto môže byť len doma. Výsluchom navrhovateľky na pojednávaní dňa 17.10.2012 prvostupňový súd komunikačné problémy u navrhovateľky nezistil. Navrhovateľka uviedla, že ona počuje, že má iný hlas. Navrhovateľka pred súdom porovnala svoj život pred a po dopravnej nehode tak, že pred nehodou bola 16 rokov vydatá, žila s manželom a dcérou v rodinnom dome v K., syn býval na internáte v Bratislave, pracovala ako učiteľka na P. G. E. - G. F. A., učila U., G. M.E., V. J. V. F., mala príjem 17.000,- Sk, s manželom žili aktívnym spoločenským životom, asi 1x za štvrt' roka chodili do divadla do Trnavy, asi 1 x ročne do divadla v Piešťanoch, okrem toho navštevovali rôzne akcie, chodili sme na vernisáže, výstavy obrazov do Trnavy, spoločne chodili na nákupy, všetko robili spolu a to aj pre rodičov, chodili na preteky syna, ktorý sa venoval motokrosu, venovala sa tiež bežnému chodu domácnosti, ktorý zabezpečovala ona, varila, piekla, pracovala v malej záhradke pri dome, kde pestovala zeleninu. Po úraze, ktorý utrpela pri dopravnej nehode dňa XX.X.XXXX jej zomrel manžel, po ukončení liečby sa o ňu stará jej 80 ročná

matka, ktorá s ňou býva v rodinnom dome v K., bývajú v jednej izbe v spálni, spávajú na spoločnej manželskej posteli, mama jej pomáha pri kúpaní, pri vstupe a výstupe z vane, pri umývaní vlasov, s obliekaním jej pomáhala asi 1 rok, teraz sa vie obliecť sama, snaží sa, aj keď jej to ide pomaly a ťažšie, stravu stále pripravuje mama, ona jej pomáha, aby si zlepšila motoriku, snaží sa robiť veci pri varení, ktoré zvláda, nákupy zabezpečuje mama, niekedy ide s ňou na nákup aj ona, pretože potrebuje vychádzky, väčšie nákupy zabezpečujú deti 1x za dva týždne, syn sa oženil býva vo F. dcéra študuje a býva v Bratislave, ona sa pohybuje za pomoci jednej francúzskej barly, asi po roku sa vrátila aj k práci v záhrade, nezvláda všetko, ale snaží sa zapájať aj do činnosti v záhrade, poberá invalidný a vdovský dôchodok, spolu cca 700,- €. Prestala žiť spoločenským životom, nenavštevuje nikoho, nikam nechodí, pretože si uvedomuje svoje nedostatky, točí sa jej hlava, má závrate, ťažko rozpráva, na pravé ucho menej počuje, od nehody jej stekajú hlieny, ľavú ruku nevie vytočiť do pravej strany, ľavú nohu jej niekedy vytočí, na celej pravej strane cíti chlad, má problémy so zrakom, pri čítaní sa jej zlievajú riadky, každého pol roka chodí na rehabilitáciu do Martina na dva týždne, pravidelne navštevuje očného a ušného lekára, psychiatra, denne cvičí cviky na pohybové ústrojenstvo, jemnú motoriku a chrbticu, najväčšie problémy má so psychikou, uvedomuje si čo mala pred nehodou, čo má teraz, aký život viedla pred tým a aký teraz, uvedomuje si všetky uvedené nedostatky.

Prvostupňový súd uviedol, že Znaleckým posudkom L.. I. J. U.. č. 23/2013 zo dňa 25.3.2013 mal za preukázané, že navrhovateľka má organicky zmenenú osobnosť, poškodenú, s vyhasnutím pôvodných záujmov a aktivít, je sociálne izolovaná, je však aktívna, nejde o pasívne sa podrobenie sa predmetnej situácii, myšlienkový pochod je ťažkopádny, pôvodné intelektové a manuálne zručnosti sú čiastočne zachované, v nových veciach sa orientuje ťažšie, súdnosť a kritičnosť je zachovaná. Následky udalosti zo dňa 12.5.2008 sú pre navrhovateľku mimoriadne závažné a trvalé, zásadne a natrvalo zmenili kvalitu jej života, ako aj perspektívu do budúcnosti. Na základe uvedeného prvostupňový súd dospel k záveru, že u navrhovateľky existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Súd však bez toho aby zľahčoval situáciu navrhovateľky dospel k záveru, že zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 40% priznané odporcom v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. je primerané a ďalšie 10% zvýšenie do maximálnej možnej výšky upravenej v § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. zamietol z dôvodu, že toto maximálne zvýšenie sa podľa súdnej praxe priznáva v ešte závažnejších následkoch sťaženia spoločenského uplatnenia, kedy je poškodený imobilný, v celom rozsahu odkázaný na pomoc inej osoby, čo nie je prípad navrhovateľky.

Pokiaľ sa týka III. žalobného nároku navrhovateľky, ním navrhovateľka žiadala zaviazat' odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.760,- € od 18.2.2011 do 3.5.2013 a zo sumy 1.504,- € od 13.4.2011 do 3.5.2013, za omeškanie odporcu s splnením za sťaženie spoločenského uplatnenia, poskytnutým v priebehu súdneho konania. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru že, uvedený nárok je nedôvodný a preto ho zamietol. V predmetnom konaní bolo sporné, či plnenie odporcu za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo vyplatené správne, odporca namietal niektoré lekárske posudky o sťažení spoločenského uplatnenia, posudky L.. R. L. a L.. T. B. bez dátumu a posudok L.. P. U., preto bolo v konaní nariadené kontrolné znalecké dokazovanie. Až na základe kontrolného znaleckého dokazovania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, L.. I. J. U.. č. 23/2013 zo dňa 25.3.2013, bolo určené, že bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky treba posudzovať len podľa položky č. 253. Tento znalecký posudok bol odporcovi doručený 18.4.2013 a odporca v 15 dňovej lehote listom zo dňa 30.4.2013, dňa 3.5.2013 navrhovateľke doplatil sťaženia spoločenského uplatnenia za 260 bodov v celkovej výške 3.760,- € a 40% zvýšenie vo výške 1.504,- €. To znamená, že k omeškaniu odporcu od 18.2.2011 nedošlo.

O trovách navrhovateľa prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a odporcovi, ktorého absolútny úspech v konaní predstavuje 96,60% (úspech navrhovateľky 1,7%, úspech odporcu 98,30%) náhradu trov konania nepriznal, pretože si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. žiadne trovy konania neuplatnil. O trovách štátu prvostupňový súd rozhodol podľa § 148 O.s.p. a na ich úhradu zaviazal neúspešnú navrhovateľku. Trovy štátu predstavujú znalečné L.. I. J., nepokryté preddavkami, vo výške 378,48 €, vyplatené zo štátnych finančných prostriedkov. V tejto časti súd v zmysle §166 ods. 1 O.s.p. doplnil vyhlásený rozsudok.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok prvostupňový súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. Pretože navrhovateľka bola v konaní od zaplatenia súdneho poplatku oslobodená zo zákona a súd jej návrhu v časti o zaplatenie 1.033,95 € vyhovel, prešla povinnosť zaplatiť súdny poplatok z tejto časti na neúspešného odporcu. Súdny poplatok činí 62,-€ podľa položky 1 písm. a) sadzovníka

súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. v znení novely. V tejto časti súd v zmysle § 166 ods. 1 O.s.p. doplnil vyhlásený rozsudok.

Proti tomuto rozsudku a to proti výrokom II., III., IV., V. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a priznal jej náhradu trov celého konania.

K výroku II. uviedla, že odporca na pojednávaní dňa 17. 10. 2012 deklaroval, že uznáva iba posudok L.. L., na základe čoho aj plnil, čo aj uviedol v liste zo dňa 15. 6. 2011 a navýšenie posudku L.. U. neuznáva, pretože posudok L.. U. nepotvrdil primár príslušného oddelenia alebo prednosta kliniky v zmysle ust. § 7 zák. č. 437/2004 Z.z. L.. U. je súkromný lekár vzťahuje sa na neho 1. veta § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. Ak by bol L.. U. posudzujúci lekár ústavnej starostlivosti vtedy by musel jeho posudok potvrdiť primár alebo prednosta (čo je uvedené v 2. vete ods. 1 § 7 vyššie uvedeného zákona). Na podporu uvedeného, založila kompletný materiál ohľadne tohto problému, kde sa Sociálna poisťovňa (ktorá odškodňuje pracovné úrazy) obrátila na Min. zdravotníctva SR. Podľa názoru Min. zdravotníctva SR, by mal potvrdiť posudok nad 200 bodov, ktorý vypracoval súkromný lekár popr. súkromné zdravotné zariadenie by mal lekár samosprávneho kraja, no zároveň uviedol, že táto povinnosť nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti. Zároveň tiež uviedol, že lekár samosprávneho kraja, nie je oprávnený nahliadať do zdravotnej dokumentácie. Tento rozpor, ktorý vznikol s účinnosťou od 1. 8. 2004 zák. 437/2004 Z.z. nie je doteraz v žiadnom právnom predpise riešený. S touto otázkou sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal. Ústavný súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. I. ÚS 361/2010, I. ÚS 255/2010) uviedol, že tomuto základnému právu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zodpovedá uplatňovanie zásady prednosti ústavne konformného výkladu. Z tejto zásady vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb. Všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd (II.ÚS 148/06, IV.ÚS 96/07). Vzhľadom na rozporovanie posudkov, dal prvostupňový súd vypracovať kontrolný znalecký posudok L.. I. J. U., znalci z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria. Znalec L.. I. J. U., vypracoval Znalecký posudok č. 23/2013 (ďalej len „ZP č. 23/2013“), v ktorom uznal pol. č. 253 s vyčíslením 1560 bodov, ktoré podľa ust. § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z. navýšil o 100%, čiže priznal pre navrhovateľku spolu za pol. č. 253 - 3120 bodov. Vo svojom ZP č. 23/2013, znalec považuje súčasné použitie pol. 253 a 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií (overené príslušným psychiatrickým pracoviskom) - za nemožnú. Túto položku (pol. 255) znalec neuznal a zahrnul ju pod pol. 253, pretože tieto položky sa prekrývajú, i keď vo svojom ZP č. 23/2013 uviedol: „Poškodená L.. L. na jednej strane samozrejme otrasný zážitok mala, bola a je v tiesnivej situácii“. Navrhovateľka poukázala nato, že k uvedenému posudku podali vyjadrenie, ktorého súčasťou boli i priložené výpisy 2 znaleckých posudkov, jeden od znalkyne z psychiatrie a jeden od znalca z odboru chirurgia a traumatológia. Títo znalci v dvoch prípadoch pri poškodení mozgu aké mala aj navrhovateľka, zhodne potvrdili tiež tieto dve položky. Aj keď čísla položiek sú iné (hodnotené podľa predchádzajúceho právneho prepisu o odškodňovaní bolesti a SSU č. 32/1965 Zb), no diagnózy, ktoré sú uvedené pod položkami sú rovnaké ako podľa zák. č. 437/2004 Z.z.. Touto námietkou voči ZP č. 23/2013, ako aj vyššie uvedenými zhodnými znaleckými posudkami (L.. L. J. L.. U.) sa prvostupňový súd vôbec nevysporiadal, a preto nesprávne rozhodol. Ďalej uviedla, že po doručení posudku ZP č. 23/2013 odporcovi jej doplatil ďalších 260 bodov (vo výške 3.760,- €), ako rozdiel medzi posudkom o SSU L.. L. - 2860 bodov a ZP č. 23/2013 L.. J. U., - 3120 bodov. Odporca zároveň priznal i 40% zvýšenie z 260 bodov, čo predstavovalo sumu 1.504,- €. Tieto sumy vo výške 5.264,- € (3.760,- € + 1.504,-€) navrhovateľke pripísané na účet dňa 3. 5. 2013. S týmto jeho stanoviskom sme nesúhlasila, nakoľko odporca doplatil iba numerický rozdiel bodov. Posudok o SSU sa vo všeobecnosti skladá z jednotlivých čiastkových nárokov (položiek). Ak odporca uznal posudok o SSU L.. L.G. v celom rozsahu (pol. 253 - 1560 bodov + pol. 255 - 1300 bodov), bol povinný doplatiť zvýšenie pol. č. 253 podľa § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z., ktorú uviedol L.. J. U., vo svojom ZP č. 23/2013. Bol teda povinný doplatiť zvýšenie 1560 bodov za pol. 253. Po odpočítaní 260 zaplatených bodov, mal teda odporca navrhovateľke zaplatiť sumu 18.798,- €. Na podporu tohto stanoviska „ohľadne uznania dlhu“ sme predložili 2 rozhodnutia NS SR, a to: sp. zn. 6 Obo 380/98 a sp. zn. 3 Cdo 79/2005 a aj naďalej zastávala názor, že ak dlžník raz uzná svoj dlh a ešte ho aj zaplatí, nemôže toto uznanie dlhu vziať späť. Poukázala tiež nato, že súd prvého stupňa nesprávne navýšil SSU iba o 40% SSU v zmysle ust. § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z. Mala zato, že takéto navýšenie je neprimerane nízke, vzhľadom na jej

vzdelanie, zmenu jej života po dopravnej nehode vo všetkých sférach či už spoločenských, rodinných, pracovných, kultúrnych, možnosti ďalšieho vzdelávania a samotnej existencie do budúcnosti. Všetky skutočnosti, ktoré sme uvádzala v žalobnom návrhu, vo vyjadreniach a stanoviskách, poprípade v čiastočných späťvzatiach žaloby v konaní riadne a dostatočne preukázala. Z toho vyplýva, že jej stav navrhovateľky definitívny, bez možnosti zlepšenie, naopak postupom času (starnutím) sa môže iba zhoršovať. Je nepochybné, že u nej sú nielen fyzické poškodenia ale aj ťažké psychické poruchy, kde miera poklesu jej zárobkovej činnosti je 75% (podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení). Takúto istú mieru poklesu 75% má aj paraplegik (človek ochrnutý od pol pásu dole), ktorý je samostatný a môže sa zapojiť do ďalšieho života či už pracovnom, rodinnom, spoločenskom a takisto i vo vzdelávacom. Táto skutočnosť, vzhľadom na psychickú poruchu u nej v žiadnom prípade neprichádza do úvahy a je stále odkázaná na druhú osobu.

K výrok III. rozsudku uviedla, že jeho nesprávnosť je v tom, že súd prvého stupňa zamietol príslušný úrok z omeškania, keď úrok z omeškania žiadala z toho dôvodu, že znalec L.. J. U.., vo svojom ZP č. 23/2013 potvrdil navýšenie pol. 253 o 100% v zmysle ust. § 10 ods. 4 zák. č. 437/2013 na 3120 bodov, tak ako to urobil i L.. U. v posudku o SSU zo dňa 7. 2. 2011, kde tiež navýšil pol. 253 o 100%, t.j. odporca mohol plniť už na základe posudku L.. U.Á., a preto sa dostal do omeškania.

Nesprávnosť výroku IV. rozsudku spočíva podľa názoru navrhovateľky v tom, že prvého stupňa jej nepriznal náhradu trov konania, napriek tomu, že časť nárokov bola zaplatená po podaní žaloby a výška nárokov závisela od znaleckého posudku a úvahe súdu. Namietala, že nepozná spôsob výpočtu jej percentuálneho úspechu tak ako je uvedený v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu, nakoľko odporca jej počas konania zaplatil 36.845,20 €, t.j. 35% a prvostupňový súd o trovách mal rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p.

Čo sa týka výroku V. rozsudku poukázala nato, že ona je zo zákona oslobodená od súdneho poplatku a tiež nato, že odporca na pojednávaní dňa 28. 11. 2012, str. 4 zápisnice žiadal doplniť dokazovanie ZP znalcom z odboru zdravotníctvo - psychiatria, s tým, že náklady na znalecké dokazovanie sám uhradí. Na základe uznesenia zo dňa 19. 12. 2012 odporca zložil preddavok v sume 250,-€ na vypracovanie znaleckého posudku. Odporca nežiadal náhradu trov konania.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadril odporca, ktorý žiadal rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť. K dôvodom odvolania čo sa týka výroku II. uviedol, že posledným a určujúcim postupom pre súd prvého stupňa bol návrh odporcu na ustanovenie kontrolného znaleckého posudku nezávislým znalcom z oblasti psychiatria, nakoľko podľa predchádzajúcich posudkov L.. U. J. L.. Y. (ktorý podľa nášho vyjadrenia nebol ani posudkom v zmysle ust. § 8 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. ale len stanoviskom voľne napísaným listom) mal on pochybnosti o ich objektívnosti a odôvodnení takejto výšky bodového ohodnotenia SSU s poukazom na ust. § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určenej 75% invalidite navrhovateľky. Výsledkom posledného znaleckého posudku bolo, že L.. J. stanovil výšku bodového ohodnotenia SSU vo výške 3120 bodov, ale len za jednu položku v zmysle prílohy citovaného zákona - č. 253. Táto skutočnosť bola smerodajná pre rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na doplatenia sumy 60.904,40 €. Odvolávanie sa navrhovateľky na skutočnosť, že aj posudok L.. U.Á. obsahoval položku č. 253 neobstojí, pretože okrem tejto položky L.. U. uznal do svojho znaleckého posudku aj položku č. 255 - 1300 bodov, ktorú zvýšil o 100%, čím jeho posudok v dvoch položkách predstavoval bodové ohodnotenie po ich navýšení 5720 bodov, čo je rozdiel oproti poslednému a rozhodujúcemu znaleckému posudku pre účely správneho rozhodnutia súdu vo vec samej L.. J. 2.600 bodov. Pokiaľ ide o námietku k neuznaniu nároku na doplatenie 10% k SSU už zaplateného zvýšenia SSU vo výške 40% odporcom pri 75% invalidite navrhovateľky Sociálnou poisťovňou, táto požiadavka nie je v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. z dôvodu, že navrhovateľka nie je úplne vo všetkých činnostiach odkázaná na pomoc druhej osoby alebo stacionárneho denného zariadenia pre takto postihnuté osoby, čo je riadne odôvodnené aj v rozsudku. Ak by stupeň invalidity určený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne dosiahol stupeň 80 - 90%, čo je už hraničné určenie výšky invalidity, potom by bolo prípustné požadovať plné zvýšenie SSU o 50% podľa citovaného zákona, pretože až pri takomto vysokom stupni invalidity nie je už postihnutá osoba sama sa o seba postarať a je závislá na pomoci druhej osoby celodenne. O prípadnom vykonávaní nejakej pracovnej činnosti spravidla nie je možné ani uvažovať, pričom z praxe a iných prípadov, s ktorými sa odporca pri odškodňovaní poškodených po dopravných nehodách stretáva, pri určenej invalidite vo výške 75% si poškodená osoba môže nájsť primerané zamestnanie.

K odvolaniu týkajúceho sa výroku III. uviedol, že posledným rozhodujúcim znaleckým posudkom pre určenie správneho plnenia bol posudok L.. J., s obsahom ktorého sa súd prvého stupňa stotožnil a odporca aj doplatil SSU a z uvedeného požadovanie úrokov z omeškania nie je dôvodné.

Záverom k dôvodom odvolaniu týkajúcich sa výroku V , poukázal nato, že nakoľko mal pochybnosti o nároku navrhovateľky na výšku požadovaných súm v celej časti SSU + požiadavku na ich zvýšenie 100% znaleckými posudkami predloženými ešte pred podaním žalobného návrhu navrhovateľkou v zastúpení spoločnosťou VOTUM centrum odškodnenia L.. U.Á. J. L.. Y. podľa ust. § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. a s týmto názorom sa stotožnila aj navrhovateľka pri podanom žalobnom návrhu, tak navrhovateľka zapríčinila nutnosť obrany odporcu na objektívne posúdenie nároku navrhovateľky požiadavkou vykonania ďalšieho dokazovania nezávislým znalcom určeným súdom, aby tento na základe zdravotnej dokumentácie a osobným skúmaním mohol posúdiť výšku bodového ohodnotenia položiek 253 a 255. Na základe tohto posudku, voči ktorému on nemal pripomienky, doplatil bodové ohodnotenia SSU vo výške 260 bodov aj s úrokom z omeškania.

K vyjadreniu odporcu k odvolaniu podala písomné stanovisko navrhovateľka, kde uviedla, že vyjadrenie, kde odporca uvádza, že L.. Y. nevyhotovil posudok v zmysle ust. § 8 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. a bolo len stanoviskom voľne napísaným listom považuje za zavádzajúce. L.. L.. Y. dňa 6. 4. 2010 vypracoval pre navrhovateľku riadny znalecký posudok č. 57/2010, kde hodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „SSU“), ktorý spĺňa všetky náležitosti v zmysle ust. § 8 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z.. Zároveň i lekárske posudky o SSU zo dňa 7. 2. 2011 spolu s „nálezmom“ tiež zo dňa 7. 2. 2011, ktorý vypracoval L.. P.. U. - psychiater - jej ošetrojúci lekár, má všetky náležitosti v zmysle ust. § 8 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. V náleze (čo bola súčasť lekárskeho posudku o SSU) L.. U. zhodnotil jej v tom čase zdravotný stav a podrobnejšie sa zaoberal jej psychickými problémami, ktoré stále pretrvávajú a podľa jeho názoru sa zhoršili oproti predchádzajúcim lekárske posudkom, a zároveň vysvetlil oprávnenosť položiek, ktoré v posudku použil. L.. P.. U.D. pol. 253 taktiež zvýšil o 100% a priznal navrhovateľke za túto položku spolu vo výške 3120 bodov, tak isto ako súdny znalec L.. I.. J., U., vo svojom znaleckom posudku, kde taktiež navrhovateľke priznal za pol. 253 po navýšení o 100% 3120 bodov. Rovnako nesúhlasila so závermi odporcu týkajúcich sa skutočností, prečo jej nepriznal zvýšenie SSU o 50%, keď v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo 215/2006.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.) v medziach daných odvolaním vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 3 O.s.p. (tento rozsudok bol odvolacím súdom vyhlásený podľa § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech pretože súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na riadne zistenie skutkového stavu, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a správne posúdil vec aj po právnej stránke.

Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolanie navrhovateľky je zaplatenie sumy 60.904,40 € ako škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 37.595,20 € s 9% úrokom z omeškania vo výške 9% od 18.2.2011 do zaplatenia na základe znaleckého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia L.. P. U. zo dňa 7.2.2011, ktoré odporca neplnil v celom rozsahu a ako škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23.309,20 € s 9% úrokom z omeškania vo výške 9% od 13.4.2011 do zaplatenia ako 10 % zvýšenie sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. ktoré odporca neplnil (plnil 40%); zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.760,- € od 18.2.2011 do 3.5.2013 a zo sumy 1.504,- € od 13.4.2011 do 3.5.2013, za omeškanie odporcu s splnením za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytnutým v priebehu súdneho konania.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia citovaného zákona sa náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárske posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 5 citovaného zákona v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Podľa § 7 ods. 1,3,4, 6 citovaného zákona Lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekárske posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekárske posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. O vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený. O vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická

osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, iba ak im poškodený dá súhlas. Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

Podľa § 10 ods. 4 citovaného zákona bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví.

Po oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd správne vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka svoje poškodenie zdravia preukazovala viacerými znaleckými posudkami (lekársky posudok L.. V. B. J. L.. T. B. zo dňa 24.6.2009 - ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky položkou č. 253- vážne mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy na 1560 bodov; znalecký posudkom č. 57/2010 zo dňa 6.4.2010 L.. L. Y., ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky položkou č. 253 - vážne mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy na 1560 bodov, ktoré podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. zvýšil pre nemožnosť poškodennej sa uplatniť v živote a spoločnosti na dvojnásobok, vzhľadom na plnú invaliditu, spolu na 3120 bodov; lekársky posudok L.. P. U. zo dňa 7.2.2011, ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky položkou č. 253 - vážne mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy na 1560 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z o ďalších 1560 bodov a položkou č. 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov na 1300 bodov + zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z o ďalších 1300 bodov; lekársky posudok L.. R. L.G. J. L.. T. B. bez dátumu, ohodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky ohodnotené položkou č. 253 - organická porucha osobnosti na 1560 bodov a položkou č. 255 - depresívna porucha na 1300 bodov) a vzhľadom na žiadosť odporcu v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. nariadil vo veci kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, L.. I. J. U..

Menovaný znalec vo svojom znaleckom posudku č. 23/2013 zo dňa 25.3.2013 bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky určil z psychiatrického hľadiska položkou 253 a vyčíslil ho na 1560 bodov, ktoré podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. zvýšil na dvojnásobok , na 3120 bodov, čo zodpovedá sume 45.115,20 € (1 bod = 14,46 €). Znalec duševné zmeny navrhovateľky, ktoré sú následkami úrazu z roku 2008 a ktoré by sa dali radiť súčasne pod položky č. 253 a 255 neidentifikoval, s tým že danú diagnostickú situáciu, poruchu osobnosti organického pôvodu navrhovateľky kompletne postihuje položka 253 / vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poškodení hlavy/, ktorá v sebe zahŕňa aj sprievodné depresívne fenomény. Znalec podrobne vysvetlil, že sprievodná depresívna symptomatológia nebol a nie je izolovaným, či samostatným psychopatologickým fenoménom, priamo súvisela so základným organickým postihnutím. Položky č. 253 a 255 sa v danom prípade prekrývajú, nemali by sa automaticky použiť spoločne a preto vyčíslenie sťaženia spoločenského uplatnenia L.. P. U.Á. zo dňa 7.2.2011 dvom položkami č. 253 a 255 nie je správne. Odporca na základe tohto navrhovateľke priznal doplatok sťaženia spoločenského uplatnenia za 260 bodov v celkovej výške 3.760,- € a 40% zvýšenie vo výške 1.504,- €. Odporca navrhovateľke tak ako to presne opísal v odôvodnení napadnutého rozsudku spolu za sťaženie spoločenského uplatnenia zaplatil 45.116,- €, čo zodpovedá sťaženiu spoločenského uplatnenia vyčísleného kontrolným znaleckým posudkom a preto prvostupňový súd návrh navrhovateľky na jeho doplatenie na základe znaleckého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia L.. P. U. zo dňa 7.2.2011 zamietol.

Navrhovateľka v odvolaní namietala, že prvostupňový vychádzal z kontrolného znaleckého posudku L.. I. J. U., aj napriek tomu, že L.. U.D. je súkromný lekár ktorý bol oprávnený vydať lekársky posudok podľa 1. vety § 7 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. a len ak by bol L.. U.D. posudzujúci lekár ústavnej starostlivosti vtedy by musel jeho posudok potvrdiť primár alebo prednosta (čo je uvedené v 2. vete ods. 1 § 7 vyššie uvedeného zákona). Ďalej namietala, že L.. L. J. L.. U.I. pri poškodení mozgu aké mala aj navrhovateľka, zhodne potvrdili tieto dve položky. Aj keď čísla položiek sú iné (hodnotené podľa predchádzajúceho právneho predpisu o odškodňovaní bolesti a SSU č. 32/1965 Zb), no diagnózy, ktoré sú uvedené pod. položkami č. 253 a 255 sú rovnaké ako podľa zák. č. 437/2004 Z.z. a prvostupňový súd sa s tými zhodnými posudkami nevysporiadal a vychádzal len zo Znaleckého posudku L.. I. J. U.. K uvedenému odvolací súd dodáva, že nespochybňuje, že L.. U., je oprávnený na vydanie lekárskeho posudku v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. V ustanovení § 7 ods. 6 citovaného zákona, je ale riešená situácia, že ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu. Uvedeným osobitným predpisom je v zmysle poznámky 8 zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a

prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V prejednávanej veci práve uvedená situácia nastala, keďže boli vydané viaceré rozdielne posudky L. V. B., L. T. na B., L. L. Y., L. P. U. Á., L. R. L. ktoré vzbudzovali pochybnosti o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia a preto prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z.z. a § 127 O.s.p. nariadil znalecké dokazovanie. Samotná skutočnosť, že navrhovateľka sa nestotožnila so Znaleckým posudkom L. I. J.É. U. a trvala na tom, aby jej odporca plnil viac na základe lekárskeho posudku L. U. nemá za následok, že znalecký posudok L. I. J. na základe ktorého plnil odporca a ktorý tvoril podklad pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávny, keď znalec podrobne vyargumentoval, prečo nie je možné použiť Položky č. 253 a 255, spoločne.

Odvolačný súd len poukazuje tiež nato, podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97) a ani toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Navrhovateľka v odvolaní tiež namietla, že súd prvého stupňa nesprávne navýšil sťaženie spoločenského uplatnenia iba o 40% v zmysle ust. § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z., keď mala zato, že takéto navýšenie je neprímerane nízke, vzhľadom na jej vzdelanie, zmenu jej života po dopravnej nehode vo všetkých sférach či už spoločenských, rodinných, pracovných, kultúrnych, možnosti ďalšieho vzdelávania a samotnej existencie do budúcnosti.

Odvolačný súd v súlade so súdom prvého stupňa zároveň zastáva názor, že nepriznanie vyššieho mimoriadneho odškodnenia za sťaženia spoločenského uplatnenia neznamená zľahčovanie či dokonca bagatelizovanie utrpenej škody na zdraví navrhovateľky ale má zato, že v danom prípade ale neprichádza do úvahy mimoriadne zvýšenie náhrady až na 50%, ktoré je maximálne, keď toto mimoriadne zvýšenie je potrebné aplikovať na prípady oveľa závažnejšieho poškodenia zdravia, keď sú úplne obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, čo ale nie je daný prípad. V danom prípade je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky stanovená v 75% v zmysle § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a podľa názoru odvolacieho súdu, by prichádzalo maximálne zvýšenie vo výške 50%, len ak by stupeň invalidity dosiahol stupeň 80 - 90%, čo je už hraničné určenie výšky invalidity, pretože až pri takomto vysokom stupni invalidity nie je už postihnutá osoba sama sa o seba postarať a je závislá na pomoci druhej osoby celodenne. Taktiež navrhovateľka sa považuje podľa zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, miera jej funkčnej poruchy je 80%, keď podľa citovaného zákona môže miera funkčnej poruchy dosahovať až 100%.

Odvolačný súd v žiadnom prípade nespochybňuje navrhovateľkin v pocit ujmy a obmedzenia ktoré nastali po prekonaní úrazu pri dopravnej nehode, avšak posudzovanie dôvodnosti pre priznanie zvýšenia odškodnenia musí byť založené na konkrétnych, objektívne preukázateľných skutočnostiach, bez ohľadu na subjektívne pociťovanie a prežívanie vzniknutej ujmy navrhovateľky, či jeho blízkych a nemôže sa ním nahrádzať legislatívna činnosť normotvorcu ustanovená v § 5 ods. 5 cit. zákona. Preto odhliadnuc od subjektívneho pochopenia vzniknutej ujmy odvolací súd nemohol priznať navrhovateľke i mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v maximálnej výške, keď výsledky vykonaného dokazovania tomu nesvedčili.

Čo sa týka nároku navrhovateľky, ktorým žiadala zaviazať odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.760,- € od 18.2.2011 do 3.5.2013 a zo sumy 1.504,- € od 13.4.2011 do 3.5.2013, za omeškanie odporcu s splnením za sťaženie spoločenského uplatnenia, poskytnutým v priebehu súdneho konania odvolací súd sa stotožňuje zo záverom súdu prvého stupňa, že posledným rozhodujúcim znaleckým posudkom pre určenie správneho plnenia bol znalecký posudok L. J.. Tento znalecký posudok bol odporcovi doručený 18.4.2013 a odporca v 15 dňovej lehote v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka dňa 3.5.2013 navrhovateľke doplatil sťaženia spoločenského uplatnenia za 260 bodov v celkovej výške 3.760,- € a 40% zvýšenie vo výške 1.504,- € a teda k omeškaniu z jeho strany od 18.2.2011 resp. od 13.4.2011 nedošlo.

Odvolačný súd s poukazom na vyššie uvedené rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach týkajúcich sa výrokov II., III. ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania (IV.) a výroku o náhrade trov konania štátu (V.).

Prvostupňový súd vo výroku vecne správne rozhodol, ak odporcovi náhradu trov konania nepriznal, ale nesprávne svoje rozhodnutia odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., keď na mieste bola aplikácia ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. prvá časť vety podľa ktorej aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. V danom prípade sa navrhovateľka po viacerých úpravách petitu domáhala zaplataenia úroku z omeškania 1.034,91€, zaplataenie 60.904,40 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 37.595,20 € od 18.2.2011 do zaplataenia a zo sumy 23.309,20 € od 13.4.2011 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.760,- € od 18.2.2011 do 3.5.2013 a zo sumy 1.504,- € od 13.4.2011 do 3.5.2013. Odporca bol vo veci úspešný, keďže mal neúspech len v nepatrnej časti, ktorý predstavoval úspech navrhovateľky / priznaných 1.033,95€/ čo predstavuje menej ako 5 % z uplatneného nároku a preto má odporca právo na plnú náhradu trov konania. Keďže zo strany odporcu absentoval v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na priznanie náhrady trov konania správne prvostupňový súd rozhodol, že odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Rovnako správne prvostupňový súd rozhodol v časti náhrady trov konania štátu.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Ustanovenie upravuje náhradu trov, ktoré vznikli štátu. Štát má právo na náhradu trov, ktoré platil, avšak iba proti účastníkovi, u ktorého nie sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov a iba vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu podľa výsledku konania. V prípade, ak sú na strane účastníka splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, trovy, ktoré by inak pripadli na tohto účastníka podľa výsledku konania, znáša štát. Pritom nie je rozhodujúce, či sa účastníkovi rozhodnutím súdu priznalo oslobodenie od súdnych poplatkov, ale to, či sú inak splnené podmienky na priznanie oslobodenia podľa § 138.

Navrhovateľka mala s poukazom na vyššie uvedené neúspech v konaní, nespĺňala predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 O.s.p. a preto ju správne prvostupňový súd zaviazal k náhrade trov konania štátu. K námietke navrhovateľky, že je zo zákona oslobodená od platenia súdneho poplatku / § 4 ods. 2, písm. ch) zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení / a preto nemôže byť zaviazaná k náhrade trov konania štátu odvolací súd dodáva, že pri posudzovaní práva štátu na náhradu trov konania podľa § 148 ods. 1 O.s.p. nie je rozhodujúce, či konanie bolo od súdnych poplatkov vecne oslobodené, ale vždy sa treba zaoberať zisťovaním predpokladov pre oslobodenie podľa § 138 O.s.p. toho z účastníkov, ktorému má byť podľa výsledkov konania náhrada trov uložená. / pozri Uznesenie NS SR z 21. novembra 1994, sp. zn. 2 So 156/94 /.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní plne úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal pretože v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. absentoval návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.